

מזכר וויי - דו"ח מצב על יישומו נכון לחודש אפריל 1999

במזכר וויי, שנחתם בווינגטון ב-23.10.98 נקבעו סדרת התחייבויות ספציפיות של הצדדים - הישראלי והפלשתינאי - ליישום בשלבים על-פי לוח זמנים מפורט. תהליך יישום ההתחייבויות שנקבעו בלוח זמנים זה אמור היה להסתיים ב-29 בינואר 1999, ואולם - כפי שיפורט להלן - רוב ההתחייבויות הפלשתינאיות טרם בוצעו.

מכיון שההתחייבויות הרשומות בלוח הזמנים הינן התחייבויות כרונולוגיות, התחייבויותיה של ישראל, שמופיעות בתום כל שלב, מותנות ביישום ההתחייבויות הפלשתינאיות הקודמות באותו שלב. גישה כרונולוגית זו משקפת הן את כוונתו הברורה של לוח הזמנים (כך למשל, בשלב שבין השבוע השני ועד השבוע השישי, כינוס המועצה המרכזית הפלשתינאית (שבוע 2-4) מופיע לפני כינוס המל"פ (שבוע 4-6), והן את הפרקטיקה שאומצה על ידי שני הצדדים (השלב הראשון של ה - FRD יושם רק אחרי שממשלת ישראל אישרה שההתחייבויות הקודמות בשלב ההוא אכן מולאו).

על אף הבחירות הקרובות בישראל ממשלת ישראל שבה והביעה את מחויבותה למזכר וויי בכל היבטיו, יחד עם כל ההסכמים האחרים בינה לבין הפלשתינאים, וזאת על יסוד ההדדיות.

ההנהגה הפלשתינאית, לעומת זאת, בחרה במהלך שלוש החודשים האחרונים להקפיא כמעט כל תחום של שיתוף פעולה עם ישראל. כולל ועדות המשא ומתן. זאת בעקבות החלטה אסטרטגית של הצד הפלשתינאי לנסות ליצור לחץ על ישראל בקרב הקהילה הבינלאומית, ולא להשתתף בכל פעולות משותפות העלולות להפריך את הטענות הפלשתינאיות בדבר התעקשות ישראלית. כמו כן, חזר הצד הפלשתינאי ודחה הצעות שמשמעותן רווחים מעשיים ומיידיים לעם הפלשתינאי, והקפיאו את עבודת הוועדות המשותפות, היות והם חוששים שהתקדמות תסייע לממשלה הנוכחית להיבחר שוב. ישראל רואה בזאת התערבות חמורה בענייניה הפנימיים, וכן בזבוז זמן יקר.

התחייבויות בנושא הביטחון

למרות מידה מסויימת של פעילות בטחונית על ידי כוחות הבטחון הפלשתינאים ברצועת עזה, פעילות זו הינה נקודתית ותגובתית בלבד ואינה מתמקדת בעקירת התשתית של ארגוני הטרור. כתוצאה מכך, התחייבויות פלשתינאיות חשובות בנושא הביטחון טרם נתמלאו. בפרט, טרם נקט הצד הפלשתינאי בצעדים הדרושים "להוציא אל מחוץ לחוק כל ארגון (או ענף של ארגון, לצורך העניין) בעל אופי צבאי, חבלני או אליים והתשתית שלו". הצד הפלשתינאי אינו

מקיים "שיתוף פעולה בילטרלי מלא בנושא הבטחון", כפי שנדרש במזכר, ולא מגיש תכניות עבודה מפורטות למאבק בטרור.

נושא אחר המעורר דאגה חמורה הוא המשך מדיניות "הדלת המסתובבת", לפיה נעצרים טרוריסטים במעצרים סמליים ולאחר מכן משתחררים כמעט מיד. כמו כן, לא פועל הצד הפלשתינאי לעצור את המרצחים, שבמהלך שיחות וויי התחייב לאסור. עם זאת ממשיך הצד הפלשתינאי לשחרר חשודים ומבוקשים, בניגוד להתחייבויותיו ובניגוד למנגנון המיון שסוכם בוויי.

נשק בלתי-חוקי

עפ"י מזכר וויי, מחויב הצד הפלשתינאי לא רק להקים מסגרת משפטית לאיסוף נשק בלתי-חוקי אלא גם לנקוט בצעדים משמעותיים לאסוף ולסלק נשק בלתי-חוקי. הצד שהוציא הצד הפלשתינאי מתבסס על החוק הפלשתינאי בעניין כלי נשק אשר סותר את הוראות הסכם הביניים, בין היתר בכך שהוא מתיר הכנסתם ושימושם של כלי נשק ותחמושת האסורים לחלוטין על פי ההסכם. בפועל, ישנם אלפי כלי-נשק בלתי-חוקיים המוחזקים בשטחי הרשות הפלשתינאית, לא רק בידי אוכלוסייה אזרחית אלא גם בידי הרשות הפלשתינאית. כלי נשק אלה חורגים בהרבה מהמספרים המותרים לפי הסכם הביניים. יתרה מכך, רבים מהם - כולל מרגמות, מוקשים ומשגרי רימונים - אסורים לחלוטין עפ"י ההסכם. בעידן זה, בו הקהילה הבינלאומית כולה ערה לחשיבות הפיקוח על נשק ותחמושת, יש להתייחס להפרות אלה בחומרת יתר.

הוסכם בשיחות וויי כי השיקולים בהענקת רשיונות לנשק וסוגי האנשים שיקבלו רשיונות כאלה יוסכמו בין שני הצדדים בועדת הבטחון המשותפת, כנדרש על פי נספח הבטחון של הסכם הביניים. התחייבות זו נקבעה מחדש במכתבו של צאאב עריקאת למזכיר הממשלה הישראלית מתאריך 18 בנובמבר 1998. ואולם, למרות בקשות ישראל להעלות נושא זה בועדת הבטחון המשותפת, הצד הפלשתינאי סרב עד היום לדון בכך. בינתיים ממשיך הצד הפלשתינאי להעניק רשיונות לנשק, תוך התעלמות מהתחייבויותיו בהסכם הביניים, כך לא רק שהצד הפלשתינאי אינו פועל להחרמת נשק בלתי חוקי, אלא אף מחמיר את מידת הבעיה.

כמו כן, הוסכם במזכר וויי שתוקם ועדה משולשת שתעסוק בהכנסתם הבלתי מוסמכת של כלי-נשק וחומרי נפץ לשטחים הפלשתינאיים. על-פי לוח הזמנים, אמורה היתה ועדה זו לא רק להתכנס אלא אף למסור את הדו"ח הראשון שלה. ואולם, בעוד שישראל מינתה את נציגיה לוועדה זו ובקשה שהיא תתכנס, טרם קרה הדבר.

המשטרה הפלשתינאית

עפ"י לוח הזמנים שנקבע בוויי, מחויב הצד הפלשתינאי למלא אחר התחייבותו הקודמת לפי הסכם הביניים ולהעביר רשימה של שוטרים פלשתינאיים לצד הישראלי כדי שזה יאשר אותה. בתוך כך יבטיח הצד הפלשתינאי שמספר השוטרים לא יעלה על 30,000, כפי שנקבע בהסכם הביניים. המספר כיום גדול בהרבה ממספר זה. על אף הצהרות מהצד הפלשתינאי שהרשימה "תועבר בקרוב לישראל", נתקבלה רק רשימה חלקית ע"י הצד הישראלי. יש לציין כי על פי מזכר וויי, יש לא רק להעביר את הרשימה, אלא ועדת הפיקוח וההיגוי חייבת לבחון אותה ולדווח על בדיקתה.

מניעת הסתה

במזכר וויי התחייב הצד הפלשתינאי לפרסם פקודה האוסרת "כל צורה של הסתה לאלימות וטרור" ולהקים מנגנון "שיפעל בשיטתיות נגד כל ביטוי או איום באלימות או טרור". ב- 19 בנובמבר 1998 הצד הפלשתינאי פירסם צו, ואם כי הצו לא התייחס לטרור כנדרש במזכר וגם הכיל מספר אי התאמות משפטיות, ברך הצד הישראלי על פרסום צו כעל צעד חיובי. ברם, למרות הצו ופעילות הועדה הטרילטראלית בנושא, נמשכת ההסתה לאלימות, על-ידי גורמים רשמיים ברשות הפלשתינאית ובאמצעי תקשורת של הרש"פ.

האמנה הפלשתינאית

ישראל רשמה לפניה בסיפוק כי בפגישה בעזה ב - 14 בדצמבר 1998 קיבלה המל"פ החלטה לתיקון אמנת אש"ף, כפי שנדרש הדבר בהתחייבויות קודמות כלהלן: חליפת המכתבים בין היו"ר ערפאת וראש הממשלה רבין ז"ל מספטמבר 1993, חליפת המכתבים שסופחו להסכם עזה - יריחו ממאי 1994, הסכם הביניים מספטמבר 1995, והתרשומת לתיק (NOTE FOR THE RECORD) שסופחה לפרוטוקול חברון מינואר 1997.

פעולות חד - צדדיות

מזכר וויי מאשר מחדש את האסור שנקבע בהסכמים הקודמים בין ישראל לבין הפלשתינאים נגד ייזום או נקיטת צעד כלשהו שישנה את מעמד יהודה שומרון ועזה (הגדה המערבית ורצועת עזה). ואולם, על אף החובה לפתור את הסוגיה הזאת באמצעות משא ומתן, הצד הפלשתינאי חוזר, שוב ושוב, על הצהרת כוונתו להכריז על מדינה עצמאית שבירתה ירושלים. באופן חד-צדדי הצהרות כאלה אינן תואמות את הוראות מזכר וויי, הוראות הסכם הביניים והתחייבותו של היו"ר ערפאת במכתבו מתאריך 9 בספטמבר 1993 כי "כל הסוגיות התלויות ועומדות הקשורות להסדר הקבע ייושבו בדרך של משא ומתן".

היערכות - מחדש נוספת (FRD)

במזכר וויי מדובר על היערכות מחדש נוספת בשלשה שלבים על-פי לוח-זמנים. כל אחת מהיערכויות אלו רשום בסוף השלב הרלבנטי, והיא מותנית ביישום ההתחייבויות הפלשתינאיות הקודמות באותו שלב. בתום יישום התחייבויות אלו, חובה על ישראל ליישם את התחייבות ה-FRD. כך, בסיום השלב השני, בתום שבוע 2 בלוח-הזמנים, ישראל ביצעה את השלב הראשון של ה-FRD, בהעבירה 2% מאזור C למעמד של אזור B, ו- 7.1% מאזור B לאזור A.

בתום השלבים הבאים של לוח הזמנים היתה ישראל אמורה לבצע את שלבים נוספים של ה-FRD. ואולם, כפי שזכר לעיל, התחייבויות פלשתינאיות חשובות שצריכות היו להתבצע לפני שלבים אלה טרם בוצעו. ישראל ממתינה לביצוע התחייבויות אלו, כדי שתוכל לבצע את חובת ה-FRD שלה על בסיס של הודיות.

שחרור אסירים

הנושא של שחרור אסירים בידי ישראל לא נכלל באופן ספציפי במזכר וויי, אך הוסכם ש-750 אסירים ישוחררו בשלשה שלבים. ואכן שחררה ישראל אסירים, בהתאם למזכר ולהסכם הביניים ובהתאם להודעה הברורה של ישראל, בשיחות וויי, שישראל לא תשחרר אסירים שהם חברי החמאס או הג'יהאד האסלאמי, או שדם על ידיהם. על אף שתנאי הסכם הביניים והבנות וויי בנושא זה ברורים לגמרי, העלה הצד הפלשתינאי סדרה של דרישות חדשות בדבר שחרור מחבלים שדם על ידיהם - דרישות שהן נטולות יסוד בהסכם כלשהו בין שני הצדדים.

ועדות ביניים ונושאים כלכליים

מזכר וויי קבע כי הצדדים יפעילו מחדש את כל הועדות הקבועות שהוקמו בהסכם הביניים והזכירה במיוחד את ועדת הפיקוח וההיגוי, את הועדה הכלכלית המשותפת, את הועדה לעניינים אזרחיים, את הועדה המשפטית ואת הועדה הקבועה לשיתוף פעולה. עם זאת, לאור ההחלטה הפלשתינאית להקפיא את פעילות משותפת מטעמים פוליטיים, כל הועדות המשותפות, למעט הועדה המשולשת נגד הסתה, הפסיקו להתכנס.

יתר על כן, למרות הסיכום במפגש האחרון של ועדת הפיקוח וההיגוי לעשות מאמצים מיוחדים להתקדם במספר תחומים מוגדרים (מעבר בטוח; ועדה כלכלית אד-הוק; ועדה משפטית; "עם לעם"; נמל עזה; פרויקט התפלה; ופרוייקטים סוציו-אקונומיים לשיפור רמת החיים) הקפיא הצד הפלשתינאי כל שתוף פעולה הנדרש לקדם סוגיות אלה.

להלן סיכום מצב ועדות הביניים השונות:

ועדת נמל-התעופה בעזה - השלימה את עבודתה

הועדה השלימה את עבודתה. הפרוטוקול בעניין נמל-התעופה בעזה נחתם ב- 20 בנובמבר 1998, ונמל-התעופה נפתח רשמית ב- 24 בנובמבר 1998.

הפארק התעשייתי בקרני - הועדה השלימה את עבודתה

בתום המשא-ומתן בין שני הצדדים, המעבר המסחרי בקרני נפתח ב- 14 בדצמבר 1998. כרגע פועלות ארבע חברות באזור התעשייה.

הנמל בעזה - מו"מ מוקפא ע"י הצד הפלשתינאי

מאז חתימת מזכר וויי התקיימו שמונה דיונים. הבעיות העיקריות שטרם נפתרו מתייחסות לנושא הבידוק הבטחוני הימי ויבשתי. ישראל הציעה מספר הצעות לפתרון סוגיות אלה.

המעבר הבטוח - מו"מ מוקפא ע"י הצד הפלשתינאי

שני הצדדים ממשיכים לנהל מו"מ בנושא זה, ומאז וויי התקיימו חמשה דיונים. מזכר וויי קובע כי שני הצדדים יעשו כמיטב יכולתם להשלים את ההסכם בדבר המעבר הבטוח, וזאת בהתייחס לדרך הדרומית, בתוך שבוע מכניסת המזכר לתוקפו, וכי ציר זה יפתח לתנועה בהקדם האפשרי לאחר מועד זה. ואולם, למרות שהפרוטוקול בעניין זה כמעט מוכן, וברצון טוב בשני הצדדים ניתן היה לבצעו תוך זמן קצר ביותר. ואולם הצד הפלשתינאי חזר בו מכמה הסדרים מעשיים שהוסכמו בדיוני וויי ובניגוד גמור למזכר וויי עומד על טיפול בבעיות הקשורות לציר הצפוני קודם שתיפתח הדרך הדרומית.

הועדה הקבועה לשיתוף - פעולה ("עם לעם") - הצד הפלשתינאי מסרב לכנס

בשטח מתרחשים פרויקטים מעשיים רבים שמטרתם למוטט את המחסומים בין שני הצדדים. אולם, למרות דרישות ישראליות חוזרות ונשנות ובניגוד להתחייבות ספציפית במזכר וויי, לא הסכים הצד הפלשתינאי לכנס ועדה זו.

הועדה הכלכלית המשותפת - מו"מ מוקפא ע"י הצד הפלשתינאי

כפי שנקבע במזכר וויי, הועדה הכלכלית המשותפת הקימה ועדת AD HOC שקיימה עד היום חמשה דיונים בארבעה נושאים מרכזיים:

גניבת רכבים מישראל לשטחי הרש"פ - הוקם כוח-משימה משותף, המורכב משוטרים ישראליים ופלשתינאיים, כדי לטפל בבעיה זו, אך תוצאות בשטח עדיין אינן מורגשות.

פרעון חובות פלשתינאיים - נתקבלו הבטחות פלשתינאיות לפרוע מספר חובות שטרם נפרעו (חשבונות טלפון, מים ובתי-חולים), אולם חובות גדולים טרם נפרעו.

מס קניה - ישראל נענתה לבקשה הפלשתינאית להחזר מס הקניה על מוצרים ישראליים.

הרחבת רשימות AI בפרוטוקול הכלכלי של פריס - ישראל נעתרה לבקשות אמריקאיות וירדניות ונאותה להפריד את הרחבת רשימת AI ממכלול הנושאים הנדונים בוועדה הכלכלית, ללא תמורה. באופן פרדוקסלי הפלשתינאים לא באו עד ליום זה לחתום על הסכם ההרחבה ובכך פוגעים ברווחתם של תושבי השטחים מטעמים פוליטיים.

הועדה המשפטית - הצד הפלשתינאי מסרב לכנס

ישראל לא קיבלה תשובה לבקשותיה החוזרות ונשנות לכנס את הועדה המשפטית כנדרש בסעיף III של מזכר וויי. מהחקיקה הפלסטינית שהועברה לישראל עולה כי חקיקה זו חורגת מהוראות הסכם הביניים בתחומים רבים.

הועדה המשולשת נגד הסתה - ממשיכה להתכנס

ועדה זו, שהוקמה ע"י מזכר וויי לבקרת ההסתה ולמניעתה, התכנסה עד עתה שמונה פעמים. מעט מאוד הושג בדיונים אלה, מבחינה מהותית, בעיקר משום שהצד הפלשתינאי עמד על כך שהדיונים יכללו נושאים כמו התנחלויות, שחרור אסירים ועוד נושאים הנדונים בפורומים אחרים. הצד הפלשתינאי טרם בדק או סיפק תשובות לגבי אף אחת מהדוגמות הרבות של הסתה לאלימות שסופקו ע"י הצד הישראלי. בנוסף לכך, מסרב הצד הפלשתינאי לדון בנושא ההסתה בספרי הלימוד הפלשתינאים, למרות הדאגה הישראלית שהובעה בדבר הקריאות החוזרות לגיזהאד ולשימוש באלימות בספרים אלה.

הוועדה כנסה מפגש בין עורכי עיתונים של שני הצדדים לדון בנושא ההסתה, וסוכם לכנס מפגש דומה בין פקידים.

הועדה לעניינים אזרחיים וועדות-המשנה האזרחיות - מפגשים ספורדיים

ועדות אלו ממשיכות לפעול, באופן ספורדי במטרה לפתור בעיות הנובעות מהעברת סמכויות אזרחיות ישראליות לצד הפלשתינאי. פגישות נערכות במישור המקצועי כדי לטפל בבעיות הנוגעות בסוגיות כגון מים, חשמל, איכות הסביבה, מרשם האוכלוסין ועוד.

Translation of *Ma'ariv* Article

Palestinian Initiative: Reintroduce the 1947 UN Partition Plan

(article by Yaakov Galanti, *Ma'ariv*, April 13, 1999)

The Palestinian Authority (PA) has launched an international diplomatic campaign to revive the 1947 United Nations Partition Plan.

According to reports reaching the Israel Foreign Ministry, PA Chairman Yasser Arafat has been holding numerous meetings around the world in recent weeks on the subject. Arafat will attempt to bring before the UN General Assembly a draft resolution, to be submitted by the PLO representative to the world body, to vote again on UN Resolution 181 of 1947 on the partition of the Land of Israel.

There is great concern in Israel over the initiative, and the support it is likely to receive at the United Nations. Two days ago, Prime Minister Benjamin Netanyahu asked American Assistant Secretary of State Martin Indyk that the United States take a firm position against the renewed introduction of the resolution.

Wye River Memorandum – Status of implementation as of April 1999

The Wye River Memorandum, signed in Washington on October 23, 1998, sets out a series of specific obligations of the Israeli and Palestinian sides to be implemented in a phased approach in accordance with a detailed Time Line. The implementation of the obligations set out in this Time Line was due to have been completed on 29 January 1999, but, as described below, most of the Palestinian obligations set out in the Memorandum are still awaiting implementation.

Since the obligations listed within the Time Line are chronological, Israel's obligations, which appear at the end of each stage, are dependent on the fulfillment of the prior Palestinian commitments within that stage. This chronological approach is both the clear intention of the Time Line (for example in the period from week 2 to week 6, the meeting of the PCC (weeks two to four) is listed *before* the meeting of the PNC (weeks four to six)), and also the practice adopted by the two sides to date (the first phase of the FRD was implemented only *after* the Israeli Government confirmed that the prior commitments of that phase had been fulfilled).

Despite the forthcoming elections in Israel, the Government of Israel has reiterated its commitment to the Wye Memorandum in all its aspects, together with all the other Israel-Palestinian agreements. It has declared its willingness to negotiate all outstanding issues and to implement its obligations on the basis of reciprocity.

The Palestinian leadership, on the other hand, has for the past three months chosen to freeze almost every area of cooperation with Israel, including the negotiating committees. This follows a strategic decision made by the Palestinian side to try to generate international pressure on Israel within the international community, and not to engage in any cooperative activities that might undermine the Palestinian assertions of Israeli intransigence. The Palestinian leadership similarly has repeatedly rejected proposals that would have brought immediate and practical benefits to the Palestinian people, and obstructed the work of the joint committees, for fear that any progress will help the current Israel government to be reelected. Israel views this as unacceptable intervention within its internal affairs, and a waste of valuable negotiating time.

Security obligations

Although there has been some security activity by the Palestinian security authorities in the Gaza Strip, this has been sporadic and focused on particular threats rather than uprooting the infrastructure of terrorist organizations. Accordingly, significant Palestinian security obligations are still outstanding. In particular, the Palestinian side has not taken the necessary measures to "outlaw all organizations (or wings of

organizations, as appropriate) of a military, terrorist or violent character and their support structure". The Palestinian side has also failed to engage in "full bilateral security cooperation" as required by the Memorandum, and to provide a detailed security work plan for the fight against terrorism.

Also of grave concern is the continuation of the "revolving door" policy whereby security offenders are subjected to token arrests and almost immediately released. In addition, not only has the Palestinian side not imprisoned the wanted terrorists that it undertook to arrest in the Wye talks, but to the contrary, and in violation of the vetting arrangements agreed at Wye, it continues to *release* terrorists from within its custody.

Illegal weapons

Under the Wye Memorandum, the Palestinian side undertook to establish a legal framework for the collection of illegal weapons, and also to take significant steps to collect and dispose of illegal weapons. Following these commitments, the Palestinian side issued a decree against illegal weapons, but the Palestinian law on which this decree is based violates the Israeli-Palestinian agreements in a number of respects, including permitting the introduction and use of arms and ammunition absolutely prohibited by the Interim Agreement.

In practice, there are literally thousands of illegal weapons freely held in the areas under Palestinian jurisdiction, not only in the hands of civilians but also in the hands of the Palestinian Police. These weapons considerably exceed the numbers permitted by the Interim Agreement and many of them, including mortars, mines and grenade launchers, are totally prohibited by the Agreement. During the current period, when the international community is witness to the importance of supervision of weaponry and ammunition, these breaches must be treated with particular gravity.

At the Wye talks it was agreed that the modalities for granting weapons licenses, and the categories of persons to be granted such licenses, would be agreed between the two sides in the Joint Security Committee, as required by the Security Annex of the Interim Agreement. This commitment was restated in a letter from Saeb Erakat to the Israeli Cabinet Secretary, dated November 18, 1998. However, despite Israeli requests to raise this issue in the Joint Security Committee, the Palestinian side has refused to discuss it. In the meantime, the Palestinian side continues to issue weapons licenses, in disregard of its obligation under the Interim Agreement. Thus, not only is the Palestinian side not fulfilling its obligation to confiscate illegal weapons, but, by continuing to grant weapons licenses in violation of the Agreement, it is actually exacerbating the situation.

Under the Wye Memorandum it was also agreed that a trilateral committee would be established to deal with the unauthorized introduction of weapons and explosive materials into the Palestinian areas. According to the Time Line, this committee should not only have met, but also have submitted its first report. However, although Israel has appointed its representatives to this committee and requested that it convene, it has still not met.

Palestinian Police

Under the Wye Time Line, the Palestinian side is obliged to fulfill its outstanding commitment under the Interim Agreement and transfer a list of Palestinian policemen to the Israeli side for its approval. In doing so, it should ensure that the number of policemen does not exceed 30,000, as prescribed by the Interim Agreement. The size of the Palestinian police is currently considerably in excess of this number. Notwithstanding undertakings by the Palestinian side that the list will "shortly be transferred to Israel", only a partial list has been received by the Israeli side. It should be recalled that the Memorandum requires not only that the list be transferred but also that the Monitoring and Steering Committee review the list and issue a report.

Preventing Incitement

In the Wye Memorandum, the Palestinian side undertook to issue a decree prohibiting "all forms of incitement to violence and terror" and to establish a mechanism which would "act systematically against all expressions or threats of violence or terror". A decree was published by the Palestinian side on 19 November 1998, and although it makes no reference to terrorism as required by the Memorandum, and contains a number of legal inconsistencies, it was welcomed as a positive step by the Israeli side. However, despite the decree, and the meetings of the trilateral Anti-incitement Committee, incitement to violence and terrorism continues, both by Palestinian officials and in the official Palestinian media.

PLO Charter

Israel was pleased to note that at a meeting in Gaza on 14 December 1998, the PNC adopted a resolution amending the PLO Charter, as required by its outstanding obligations from: the exchange of letters between Chairman Arafat and Prime Minister Rabin dated September 1993, the exchange of letters attached to the Gaza-Jericho Agreement of May 1994, the Interim Agreement of September 1995 and the Note for the Record attached to the Hebron Protocol of January 1997.

Unilateral Actions

The Wye Memorandum restates the prohibition established in the previous Israeli-Palestinian agreements against initiating or taking any step which will change the status of Judea and Samaria (the West Bank) and the Gaza Strip. However, notwithstanding the obligation to resolve this issue through negotiations, the Palestinian side has repeatedly stated its intention to unilaterally declare an independent state with Jerusalem as its capital. Such statements are inconsistent with the provisions of the Wye Memorandum, with the Interim Agreement, and with the undertaking in Chairman Arafat's letter of September 9, 1993, that "all outstanding issues relating to permanent status will be resolved through negotiations".

Further Redeployment (FRD)

The Wye Memorandum provides for three stages of further redeployment in the course of the Time Line. Each of these is listed at the end of the relevant phase and is contingent upon the implementation of the prior Palestinian commitments within that phase. Upon completion of these commitments Israel is obliged to implement the FRD obligation. Thus, at the conclusion of the second phase, ending week 2 of the Time Line, Israel implemented the first stage of the FRD, transferring 2% of Area C to the status of Area B and 7.1% of Area B to Area A.

At the conclusion of the subsequent phases, Israel was to have implemented further stages of the FRD. However, as noted above, significant Palestinian obligations required to be implemented prior to these stages are still outstanding. Israel awaits implementation of these commitments so that it can implement its FRD undertakings on the basis of reciprocity.

Release of Prisoners

The release of prisoners by Israel was not specifically included in the Wye Memorandum, but it was agreed that 750 prisoners would be released in three phases. Israel has released prisoners in full compliance with both the Wye understanding and the Interim Agreement, and with Israel's clear statement at the Wye talks that it would not release prisoners that were members of the Hamas or Islamic Jihad organisations or who have blood on the hands. Although the provisions of the Interim Agreement and the Wye understanding on this issue are perfectly clear, the Palestinian side has raised new demands, insisting on the release of terrorists with blood on their hands, which have no basis in any of the agreements between the two sides.

Interim committees and economic issues

The Wye Memorandum provided that the parties would reactivate all standing committees established by the Interim Agreement, and specified in particular the Monitoring and Steering Committee, the Joint Economic Committee, the Civil Affairs Committee, the Legal Committee and the Standing Cooperation Committee. However, in the light of the Palestinian decision to freeze all cooperative activity for political reasons, all bilateral committees, with the exception of the trilateral anti-incitement committee, have ceased to function.

Moreover, despite the agreement reached at the last meeting of the Monitoring and Steering Committee that the two sides would make special efforts to move forward in specific areas (Safe passage; Ad hoc economic committee; Legal committee; People to People; Gaza Port; Water desalination project; and Socio-economic projects for the improvement of living conditions) the Palestinian side has frozen all cooperation to make progress in these areas.

The current status of the various interim committees is as follows:

Gaza Airport Committee – *completed*

The Committee has completed its work. The protocol on Gaza Airport was signed on 20 November 1998, and the airport was officially opened on 24 November 1998.

Gaza Industrial Estate - *completed*

Following the conclusion of the negotiations between the two sides, the Karni commercial crossing point was opened on 14 December 1998. There are currently 4 companies operating in the estate.

Gaza Port – *negotiations frozen by the Palestinian side*

Eight rounds of negotiations have taken place on this issue since the signing of the Wye Memorandum. The key issues requiring resolution relate to security responsibilities concerning incoming vessels and in the port area. Although Israel has made a number of new proposals to resolve these issues, negotiations have been frozen by the Palestinian side.

Safe Passage – *negotiations frozen by the Palestinian side*

The two sides held five rounds of negotiations following Wye. The Wye Memorandum provided that the two sides would make best efforts to conclude the safe passage agreement in relation to the southern route within a week of the entry into force of the Memorandum and start operation of this route as soon as possible thereafter. But although the protocol on safe passage is virtually complete, the Palestinian side has gone back on a number of practical arrangements that were agreed in the Wye talks and, in direct contravention of the Wye Memorandum, insists on dealing with issues relating to the northern route prior to the opening of the southern route. Currently negotiations have been frozen by the Palestinian side.

Standing Cooperation Committee (“People to People”) – *Palestinian side refuses to convene*

Many practical projects designed to break down barriers between the two sides are actually happening in the field but, despite repeated Israeli requests, and in contravention of its undertaking in the Wye Memorandum, the Palestinian side has refused to convene this committee.

Joint Economic Committee – *negotiations frozen by the Palestinian side*

As provided by the Wye Memorandum, the JEC established an ad hoc committee. It has held five rounds of talks to date, dealing with four key issues as follows:

Car thefts from Israel to the areas under Palestinian jurisdiction – a joint task force of the Israeli and Palestinian police has been established to deal with this problem though its impact has not yet been felt on the ground.

Repayment of Palestinian debts – Palestinian undertakings have been received to repay a number of outstanding debts, but significant debts remain unpaid.

Purchase tax – Israel has agreed to the Palestinian request for a refund of purchase tax on Israeli products.

Expansion of the A1 list set out in the Paris Economic protocol – Israel acceded to US and Jordanian requests to expand the list relating to trade with Jordan, even in the absence of Palestinian cooperation within the economic committee, and with no recompense. However, even on this basis, the Palestinian side is not prepared to sign the necessary agreement on expanding trade with Jordan, thus undermining Palestinian economic development for political purposes.

Legal Committee – *Palestinian side refuses to convene*

Israel has received no response to its repeated requests to the Palestinian side to convene the Legal Committee as required by Article III of the Memorandum. From the legislation provided by the Palestinian side to Israel, it is apparent that this is inconsistent in many respects with the provisions of the Interim Agreement.

Trilateral anti-incitement committee – *meetings continue*

This committee, established by the Wye Memorandum to monitor and prevent incitement, has met eight times to date. Very little of substance has been achieved, primarily because of the insistence of the Palestinian side on including discussions of settlements, prisoner releases and other issues dealt with in other fora of negotiations. The Palestinian side has yet to investigate or respond to any of the many examples of incitement to violence provided by the Israeli side, and despite Israeli concerns about frequent calls to Jihad and the use of violence in Palestinian textbooks, refuses to discuss the issue of incitement within schoolbooks.

The committee has held a special meeting at which newspaper editors from the two sides participated in discussions on incitement, and has agreed to hold a similar session with participation of officials in the field of education.

Civil Affairs Committee and Civilian sub-committees – *sporadic operation*

These committees operate sporadically to resolve issues arising from the transfer of Israeli civilian responsibilities to the Palestinian side. Meetings are held at the professional level to deal with such issues as water, electricity and the environment, as well as the population registry in the territories.

Government Press Office

Background Paper:

SYRIAN ATTACKS
ON CIVILIAN TARGETS IN ISRAEL,
1948-1967

October 13, 1994

Jerusalem, 13 October 1994

#21 SYRIAN ATTACKS ON ISRAELI CIVILIANS, 1948-1967

/94.10.13 (Communicated by the GPO News Department)

Between the signing of the Syrian-Israeli ceasefire in 1949 and the 1967 Six Day War, Israelis living in the northern part of the country were consistently subject to unprovoked attacks by Syrian forces located on the Golan Heights. These attacks took many forms, including the shelling of kibbutzim, Syrian snipers shooting at Israeli fishermen on Lake Kinneret, and attempts by Syrian forces to occupy Israeli territory. The strategic location of Syrian troops on the Golan, overlooking Israel's agricultural heartland and largest reservoir of fresh water, Lake Kinneret, meant that Israelis were literally forced to "live under the gun": their children spending nights in shelters, their crops burned in the fields, their communities repeatedly attacked. As a result of Israel's capture of the Golan Heights, in a war forced upon it by Syria, thousands of Israeli men, women and children were finally able to live without fear of being shelled or shot at random by Syrian troops.

Against this background, it was therefore surprising that Syrian Foreign Minister Farouk a-Shara said on Israel Television (on 7 October 1994) that, "Syria has never shelled a civilian target in Israel," and later told a press conference that "Israel is the one which opened fire in all the conflicts with Syria and we focussed on self-defense." The facts show otherwise. The following is a brief overview of the historical record of Syrian attacks on civilian targets in Israel between 1948 and 1967. (The data is meant to present a representative, not exhaustive, summary of these incidents.)

1951

25 March -- Syrian troops fired at Israeli workers building the Huleh drainage project.

4 April -- Syrian forces killed seven Israeli policemen at El-Hamma, in the southern demilitarized zone along the border.

2 May -- Regular Syrian army forces crossed into Israel at Tel al-Mutilla, in the central demilitarized zone.

In December 1951, several Israeli fishermen were shot and killed on Lake Kinneret (which was wholly within Israeli territory according to the 1949 ceasefire agreement).

1954

5-7 December -- Syrians fired at farmers in the fields of Kibbutz Ha'on and Kibbutz Tel Katzir.

1955

From January-November 1955, Syrian forces fired at Israeli boats on Lake Kinneret 20 times; Syrian forces occupied sections of the shoreline 11 times; Syrian forces fired on Israeli villages and/or farm workers 44 times; Syrians fired at Israeli police patrols 11 times; and Syrian troops invaded Israeli territory 9 times.

On 10 December, Syrian gunners heavily shelled several Israeli villages as well as fishermen on Lake Kinneret.

1956

3 March -- Syrians fired at an Israeli police launch on Lake Kinneret, killing four policemen.

Syrian attacks/2

1957

4-5 May -- Syrians fired at Israeli fisherman on Lake Kinneret; four of whom were wounded.

16 June -- A Syrian sniper shot and killed an Israeli man near Kibbutz Mishmar Hayarden.

24 June -- Syrian fire kills a resident of Kibbutz Gadot.

9 July -- A Syrian attack near Kibbutz Gonen killed one resident and wounded seven.

6 November -- Syrians fired at Israeli workers near Kibbutz Sha'ar Hagolan; one border policeman was killed and one worker injured.

24 November -- Syrian fire at Kibbutz She'ar Yashuv killed a tractor driver.

21 December -- Syrian fire killed a resident of Gadot.

1958

20 March -- Syrian troops fired at Israeli workers engaged in expansion of the Jordan River bed.

30-31 March -- Syrians shelled JNF workers in the area of Kibbutz Hulata and Mishmar Hayarden area; killing one and wounding three.

2 July -- Syrian gunners shelled Kibbutz Ashmura; two border policemen were wounded.

6-7 November -- Syrian gunners fired over 1,000 shells at Israeli villages in the Huleh Valley.

3 December -- Syrians shelled Israeli villages in the Huleh Valley, wounding 31.

1959

23 January -- A Syrian sniper shot and killed a shepherd from Kibbutz Lehavot Habashan.

17 April -- A Syrian sniper shot and killed an Israeli fisherman on Lake Kinneret.

1960

29-30 January -- Syrians fired at Tel Katzir, killing one.

22 June -- Syrians fired at Tel Katzir, killing one border police officer.

1961

8 March -- Syrians shot at an Israeli tractor driver near She'ar Yashuv.

Syrian attacks/3

1962-1963

March 1962 -- Syrian gunners shelled Israeli police launches on Lake Kinneret in four separate incidents.

Professor Howard M. Sachar writes in his History of Israel:

"Firing from the [Syrian-occupied] Golan...became so persistent that the Israelis used armored tractors as standard equipment. During an especially heavy clash in the Almagor region, in August 1963, several Israeli drivers were killed. The United Nations Truce Supervisory Organization promptly confirmed Syria's guilt."

1964

24 June-2 July -- Syrians fired at fields belonging to Tel Katzir.

5-10 October -- Syrians fired at fields belonging to Tel Katzir.

3 November -- Syrian soldiers fired at Israeli workers near the Dan River.

13 November -- Syrian gunners heavily shelled communities of Kibbutz Dan, She'ar Yashuv, and Kibbutz Dafna.

29 December -- Syrians fired at fields belonging to Tel Katzir.

31 December -- Syrian fire killed a worker at Ashmura.

1965

18 July -- Syrians fired at fields belonging to Tel Katzir.

12 August -- Syrians shelled the Israeli Bedouin village of Arab Zangariya.

1966

13 February -- Syrians shelled tractors in fields between Gadot and Hulata.

19-23 February -- Syrians fired at fields belonging to Haon and Tel Katzir.

21 February -- Syrians shelled Israeli patrol boat escorting fishermen on Lake Kinneret.

22 February -- Syrians fired at a tractor at Ha'on.

29 March -- Syrian fire wounded a tractor driver at Ha'on.

30 March -- Syrian fire wounded a tractor driver at Ha'on.

7 April -- Syrian gunners heavily shelled several Israeli villages.

Syrian attacks/4

30 April -- Syrian machine gun fire at Ashmura wounded four Israeli workers.

16 May -- Two Israelis killed when their jeep runs over a Syrian mine south of Moshav Almagor.

5 June -- Syrians shelled workers in fields at Ashmura.

6 June -- Syrian shells set fields on fire at Ashmura.

12 July -- A Syrian mine seriously injured a tractor driver at Kibbutz Mahanayim.

12 July -- Syrian mine at Almagor killed a forestry official.

15 August -- Syrians fired at Israeli police launch on Lake Kinneret.

26 September -- Syrian forces fired at Israeli fishing boat on Lake Kinneret.

9 October -- A Syrian mine at Sha'ar Hagolan killed four policemen.

22 October -- Syrians shot at a tractor driver at Ha'on.

1967

1 January -- Syrians fired at tractors at Ha'on.

4 January -- Shots were fired at a farmer at Kibbutz Ein Gev.

7 January -- Syrians shelled Almagor.

7 January -- Syrians shelled Tel Katzir.

8 January -- Syrians shelled Kibbutz Notera.

14 January -- A Syrian mine killed an off-duty Israeli soldier while he was watching a football match at Moshav Dishon.

15 January -- Syrians shelled police patrol boat on Lake Kinneret.

20 January -- Syrian mine discovered at Kibbutz Kfar Szold.

27 January -- Syrian mine discovered at She'ar Yashuv.

15 February -- Syrians fired at tractor at Notera.

Syrian attacks/5

4 March -- A Syrian mine at Shamir injured a tractor driver.

27 March -- Syrian mine discovered at Kfar Szold.

3 April -- Syrian shells started a fire at Ha'on.

8 April -- Syrians shelled the dairy at Ein Gev; killing eight cows.

8 April -- Syrians shelled boats on Lake Kinneret.

8 April -- 200 Syrian heavy mortar shells fell on Gadot.

11 April -- Syrians shelled a tractor at Tel Katzir.

14 April -- Farmer wounded by Syrian shellfire at Gonen.

16 April -- Syrian gunners fired at fields belonging to Ha'on.

6-9 June -- Syrian gunners heavily shelled Tel Katzir; destroying its dining hall.

Journalists interested in looking at photographs of the results of Syrian attacks on Israeli civilians are invited to contact the GPO Photography Department at (02)-233033.

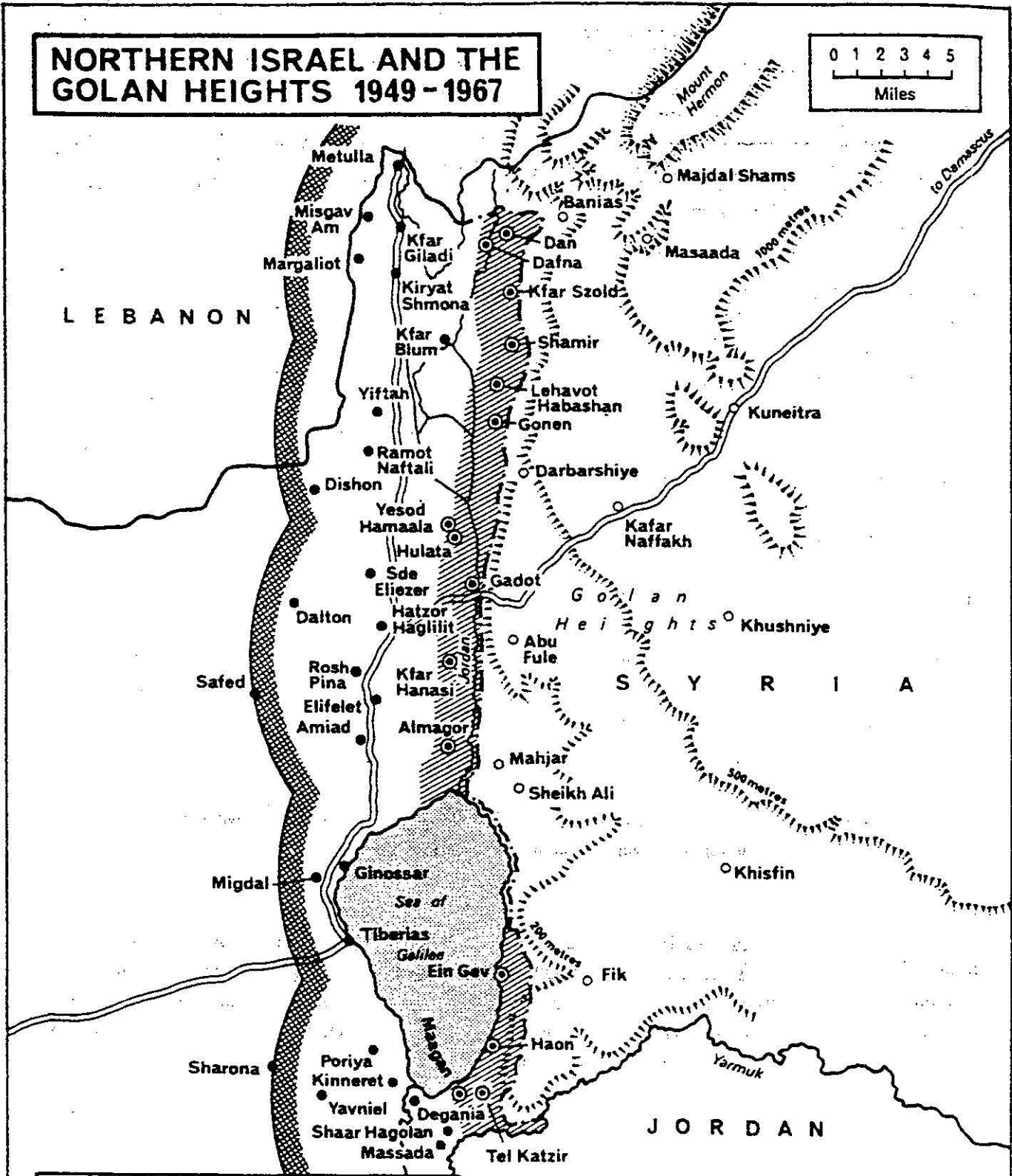
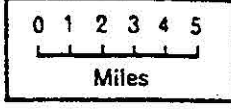
Sources: The Dent Atlas of the Arab-Israeli Conflict by Martin Gilbert; A History of Israel by Professor Howard M. Sachar; Syrian Violations of Israeli Sovereignty, 1948-1967 by the Foreign Ministry Information Department, and Carta's Atlas of Israel: The Second Decade, 1961-1971. Information was also supplied by Mr. Asaf Agin, supervisor of the Emek Hayarden Regional Council archives; the IDF Spokesman's Office; and Mr. Arik Lubovsky of the Dubrovin Farm Museum at Yesod Hama'ala in the Huleh Valley.

AL/ss

12:30 hours

#0

NORTHERN ISRAEL AND THE GOLAN HEIGHTS 1949 - 1967

At the cease fire of 1949, Syria retained control of the Golan heights, which had been part of Syria since 1923. But instead of transforming this bleak region by cultivation, the Syrian Government fortified it, and used it as a base for repeated bombardments of Israeli settlements. Sixteen of these settlements were within two miles of the border. Despite the constant danger from bullets, mines and shells, the farmers continued to work their fields, while women and children accepted the dangers as a part of daily life

- The borders of Israel from 1949 to 1967
- The Golan Heights: contour lines
- ▨ Area within two miles of the Syrian border
- ⊙ Israeli settlements within two miles of the Syrian border
- ▧ Syrian artillery range (ten miles)
- Israeli towns and settlements within Syrian artillery range of only 10 miles (Not all settlements are shown)